

FOR THE INTEGRITIVE APPROACH OF THE TELECOMMUNICATIONS AND LOVE OF PATRIOTISM

ЗА ИНТЕГРАТИВЕН ПОДХОД МЕЖДУ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ И РОДОЛЮБИЕТО

Bozhidar Simeonov, Assoc. Prof., PhD, Eng.

Union of Electronics Electric technique and Communications, 108 Rakovski str.
1000 Sofia, Bulgaria, phone+359 2 987 97 67, e-mail: ceec@fnts-bg.org

Доц. д-р инж. Божидар Симеонов

Съюз по електроника, електротехника и съобщения, ул. Раковски № 108,
1000 София, България, тел +359 2 987 97 67, e-mail: ceec@fnts-bg.org

Keywords: integrity, telecommunications, patriotism.

Abstract – The article presents one possibility for the integrative approach of the telecommunications and love of patriotism for the sustainable development.

Резюме – Докладът разглежда една възможност за интегративен /цялостен/ подход между телекомуникационните професии и родолюбието за устойчиво развитие на страната.

*У дома и стените помагат
Изстрадана житейска мъдрост*

*Телекомуникационният сектор влияе на всички сектори
Проф. Никола Дурчев*

Какво е общото между телекомуникациите и родолюбието? Телекомуникациите дават връзка с целия свят, а родолюбието е основно към родния край. Как да ги съчетаем? Участници и свидетели сме как в съответствие с технологичното развитие и глобализацията специализацията в областта на телекомуникациите става все по удобен трамплин за професионална изява във от пределите на родината.

Причините са:

- все по-нарастващите възможности за участие във водещи телекомуникационни фирми с високотехнологично развитие,
- естествения стремеж към по-високо материално благополучие,

- нарастваща рекламна кампания на фирмите в стил „елате при нас, ние сме най-добрите”.

Предимства:

- даване възможност на талантиливи и амбициозни български специалисти за кариерно израстване,
- формиране на определено ниво на материално благополучие в сравнителен план.

Недостатъци:

- носталгия по родното място,
- отчуждаване от семейната и родова среда,
- усамотяване.

Има стремеж тези лица, които са избрали работата в чужбина, да се стремят да станат граждани на света. Историческият опит показва, че едва третото поколение се натурализира в съответната чужда държава.

Родолюбието означава:

- естествената привързаност към родния край,
- ако има проблеми, от какъвто и да бил характер, в родния край да се решават на място, с личното участие и на самото лице, а не с преселване в чужди страни. Всеки средно интелигентен човек би могъл да изтъкне основания за напускането на родния край. Отговорът е – иди, виж света и се върни колкото се може по-скоро за да окажеш лично, наистина лично съдействие за подобряване на условията за живот в собствения ти роден край, а не на готово да се възползваш от чуждите постижения в чуждата страна, където дори и да си способен специалист, ще бъдеш гледан от високо като пришълец.

Родолюбието не трябва да се политизира, партизира, идеологизира.

Родолюбието да е конкретна учебна дисциплина:

- привързаност към родния край, не сляпа привързаност, не фанатична привързаност, а стойностно осъзнато поведение за лично достойнство и възможност за личен просперитет в условията на родния край,
- лично участие в подобряването на условията на живот в родния край,
- да се намаляват разликите, ако има такива, спрямо развитите европейски страни,
- да се възприемат добрите практики,
- да се дава добър пример за подражание на страни в кризи,
- реализацията на родолюбието да се води от принципите на профилактика, превенция, доброволчество, медиаторство /доброволно постигане на съгласие между спорещи страни/,

- да се помни, че много българи са следвали във водещи чужди университети и след дипломиране се връщали в родината да прилагат наученото на място,

- обучението по родолюбие следва, при сегашната автономия на университетите, да се извършва чрез Ректорския съвет на съответния университет, не стихийно, не кампанийно, а систематично, задължително съгласувано с Министерството на образованието,

- при това да се има предвид, че при свръх информацията от съвременните средства за медийно осведомяване следва да се изисква от всеки регулаторен орган конкретно да действа за ограничаването на свръх информацията, като се изисква да посочват какви са добрите практики на други страни сходни на нашата страна.

Изводи:

Задължително е още от училищна възраст, учениците да имат специализирано обучение по родолюбие.

В средното образование да се въведе конкретен учебен предмет по родолюбие, както вероятно е направено в другите европейски страни.

Във висшето образование да се въведе също конкретен учебен предмет по родолюбие като се изтъква, че далеч по-стойностно и благородно е да се реализираш у дома. Да се добави възможност за работа с аутсорсинг.

Важно: още веднъж подчертаваме, че от решаващо значение е професионалният експертен анализ на въвеждането на подобни дейности след обществено обсъждане и пилотно внедряване, след съгласуване с трите власти законодателна, изпълнителна и съдебна, но само като допълнителни дейности, без да се нарушават дейностите по образованието, като да се приложат добрите европейски практики.

Заключение: Родолюбието прави нацията по - устойчива, животът е по - високо качество, не товари с проблеми другите нации, които и да са те.

Литература:

1. Национална стратегия за развитие на България 2030 www.strategy.bg
2. "Изграждане на научни, технологични и образователни центрове за устойчиво развитие в Р. България", Доклад от 30.06.2008 г. на фондация "Институт за устойчиво развитие", София.
3. *Симеонов, Б.* Български пощи - Център за устойчиво развитие, Научно техническа конференция Телеком 2012, ФНТС, 18 октомври 2012 г., гр. София.
4. „Телемедицината, възможности за диагностика и лекуване от разстояние”, под ред. на сп. Здравен журнал, бр. 9, септември 2016 г., гр. София.
5. *Велев, Александър*, "Нужен е обществен договор за дейността на БНР", в-к Животът днес, бр. 22, 31 май - 6 юни 2016 г., изд. Хелт ЕООД, гр. София.